

התקדמות במסחרת במכניקה — ופיגור יחסי מסתיע בצבא

מלחמת קוריאה (זכה להצלחה מזהירה בשימוש הן על פני הקרקע והן לחציית נהרות.

עם תהליך ה"אבטומציה" בחקעיה — מופיעה עתה באוסק אף ארטילריה אבטומטיסטית; ובצדה — גם תחמושת בעלת התיבה השריפה. תחבולות "אבטומציה" חדשות מאפשרות עתה לכלי ארטילרי כבד לירות פגז לשניה — ומשמים את הכלי שלושה אנשים במקום השלושה עשר. וכן ניתן עתה ליצר פגז, אשר תיבתו נשרפת תוך כדי היריה — וע"י כך הופכת בעיית האספקה לפשוטה פי כמה.

והרי "קפיצות" התקדמות אחרות, כגון מנוע הסטוק החדש, המושתת על טורבינת גז, שפותח ע"י מפעלי "קויליק", והוא מאפשר בניית טנק בעל טווח דלק ארוך ללא תדקום. לבסוף — ואולי זהו החשוב שבכל הדברים — ההתגברות על בעיות מעשיות חמורות בתחום האלקטרוניקה הביאה לידי אמצעי קשר כאלה המאפשרים קשר בטוח באמת למרחקים גדולים מאוד — כך שמפקד יכול לקיים שליטה אפילו על יחידות קטנות כשהן מפורזות על פני מאות רבות של קילומטרים מרובעים.

קיצורו של דבר, מצוים כבר אמצעים לכינון "צבא תקופה" אטומית" אמתי, אולם ארה"ב טרם החלו להקים צבא כזה — פרט לתכניות שעל הנייר. התחלת הכשרתן של עוצבות לקראת מסיבות לחמה ב"תור אטומי" — החלה רק לגבי שתיים מדפי הדיביזיות (אשר מהן, יצוין, שבע אינן כלל בגדר דיביזיות לוחמות).

ואחת העובדות החיוניות היא, כי התובלה באוויר הנה בלתי מספקת עדי-כדי-מצוקה ממש. כך, למשל, בשעת המשבר מסביב לעינין נואטמאלה נתעוררה האפשרות כי תדרש התעריבות מווינת, כצורך חירום פתאומי; אולם נגלה אז כי ספק האם אמצעי התובלה באוויר יסמיקו אפילו לרגימנט יחיד...

הסיבה העיקרית מונחת כמובן לא בתחום היכולת לייצור כלי-נוע מנועיים ואמצעי-תקשורת — יכולת, שלגביה עדיפות לארה"ב על שאר העולם — כי אם בתחום הכספים. חשבון, שאינו מדויק ביותר אך מבוסס על ידיעה-של-ממש, אומר כי "הכשרה אטומית" כ"ל 12 דיביזיות תעלה ביותר מ-3 ביליון דולרים. זהו סכום גדול מאוד. אולם הפסד במלחמות, ואפילו במלחמות קטנות — או העדר היכולת להשתתף בהן בכלל — אף דבר זה עלול לעלות ביוקר רב.

באחת הכתבות האחרונות של האחים אוטופ, "בעליהטור" האמריקאיים היוזעים, כלולים כמה תאוריים רבים רבי-עינין לדברים הצפויים במחור הקרוב, בקרב כוחות צבאיים הנתונים עתה בתהליך-תמורות מהיר ונמרץ.

— "ניתן עתה להרכיב על גבי רקטות קטנות —

שהן גילגוליוטה של רקטות קיימות בפועל, יותנן הישר" — בתור "ראשי-נופץ", פצצות-אטום ועירות, שגודלן כגודל אשכולית. בתוך גילגול אשור נקל לשאת שלוש או ארבע רקטות-יוטה כאלו, בעלות ראשי-הנופץ האטומיים. כי תוצאה, צמד חיילים בליים יוכל להתזקק ביום עצמת-אש השה לוו של 200 פצצות, מחסלות-גושי-בתיים" שימימי מלה-ע השניה (תואר, שהיה שמור כרגיל לפצצות אשר משקלן אינו פחות משני טון לפצצה. — המער): יש בכך משום רמז לזה, כיצד התפתחות מחודשת בשדה הנשק גורמת למהפכה-ממש בלוחמת-יבשה. אלא שכעקבות רמזים כאלה מתיצבת שאלה מענינת: מה טוג-המלחמות שצבא אמריקאי זה מתכוונן להשתתף בו? מאז ועידת-גיבנה מקובל שנוצר "הסכם חרישי" בין שני הצדדים על כך כי לא ישתמשו בכלי-זין "בין-יבשתיים" העשויים להכריח במהרה עמים שלמים. הרי שלפי ההגיון צריכים היו כוחות-היבשה האמריקאים להתכונן במלוא-הקצב לאפשרות של מלחמות מקומיות-מוגבלות — בהן יוכלו להפעיל אמצעים מהפכניים כגיל. אך בארה"ב מוסיף הצבא, יותר מכל זמן אחר, להיות ה"בן-החורג" שבין שלושת השירותים; וביסודו עורו צבא-מלה-ע-השניה. וזאת — לא משום שהאמצעים-המהפכניים שיודשו לעתיד אינם ידועים לו. וגם-כן הוא. והרי יודגמאות אחדות — מיני-רבות: —

התקדמות כבירה הושגה (בעיקר, ע"י "מעבדת-הצבא לחקר צורות-התנועה על פני יבשה") באורח-התנועה שאינם נוקקים לגלגלים, והללו עשויים להתגבר על כל צורות פני-הקרקע ומנג'ה-אוויר. הנהלה-בית שביין אלה היוזעים את הפרטים אומרים כי לגבי תנועה על פני הקרקע הושגה התקדמות השווה לזו אשר, בתחום התנועה-באוויר, הביא אתו המנוע-הסילוני. כבר הושגו בתחום זה הישגים-ממש גדולים. הרכב הנסיוני "גראונד-הוג" מסוגל לעבור כמעט-ממש בכל מקום שהוא. מטיע הגייסות-המשרוין M-59 (אשר לגלגל-מקדם שלו היה בשעתו גורם ראשי לזכייה בקרב על גבעת "לסת החזיר", בשלהי

(*) ראה בצקלון חוב' 27, "לסת-חזיר".

ועוד פרדוכסים — בין "צבא-גרמניה", לצבא ארה"ב

בדיביזיות-הרגלים האמריקאיות, לעומת זאת, אינם מצויים עכשיו אלא שבעה כלירכב כאלה בלבד לדיביזיה. ובכלל, רבים הם הישגי ההתקדמות בתחום הסכני אשר אין צבא ארה"ב נהנה מהם עתה אלא בדרג של בחינה, או כשימוש באבטיסטיים בלבד.

לדברי האחים אוטופ, הגרמנים, שאינם בגדר טפשים בעיני מלחמה, מתכוונים לכך כי בכל אחת מאדיביזיות-החד-שות שלהם יהיו 600 כלירכב מסוגם של מטיע-גייסות-משרויינים M-59, וכונתם בזה היא גם לכך שלכל חייל וחיל יתן מחסה בפני פעולת כלי-זין גרעיניים. ואילו

בריטניה — לפני ויתור על שרות-החובה?

איש נוספים במשך השנים הקרובות האחרות — כיצד יוכלו אז לבטל את השרות הלאומי? התשובה היחידה שמונה כנראה בהקטנת היקפן של התחובות אשר הצבא נושא בהן כיום — פרט לאלו שבגרמניה, מקום בו קשורים אנו ע"י הסכם ביך לאומי, כ־100.000 חיילים בריטיים פזורים בין הוגדורס הבריטית שבמערב והונקונג שבמזרח. ורק אם יוקטן מספר זה, ניתן יהיה להסתדר מבלי חובת-השירות-הלאומי.

אכן, אין חיטולו של השירות-הלאומי מענינם ותסקידם של המתכננים-הצבאיים בלבד, הגם שעשויה לסייע לכך הקמתן של יחידות שתהיינה נידוות-באמת — דבר השייך לתחום עיסוקם של מתכננים-צבאיים (*). מגמה כזו תצריך גם גישה חדשה ב"וואיטהול" ובלונדון, ובממשלות המקומיות שבמדינות אחרות, אל בעיות החתימה-החתימת-משטר מזה, ושירות-החוק והסדר מזה — על מנת שבעתיד יוטפל בתנועות לאומניות או חתרניות שיפול-רואה-את-הגולד ונבון, ובכדי שלא יהיה עוד הכרח לקרוא לאישי-הצבא — ומאוחר-מדי — לשם עשית מלאכה שלא למענה נועד ולא הוא המתאים לה..."

אחת מכתבותיו של אלסטאר ביוקאן, כתב-ידיני בריטי ידוע.

— — — הבעיה, האם ניתן לותר על "שרות-לאומי" (הכינוי הבריטי לחובת-השירות בכוחות-מוזוינים) הריהו כבר בכריטינה בראש-וראשונה בעתה של חיל-הצבא, אשר השנה ימנה 191.000 אנשי "שירות-סדיר" (שירות-קבע) ו־175.000 אנשי שירות-לאומי. מקובל, כי צבא, אפילו קטן-במשהו מן הג'ל, אך אשר יהיה כזו מורכב חיילים-סדירים, יצלח לעשות אותה מלאכה עצמה אשר עושה אותה צבא גדול-ממנו אולם מעורב בהרכבו, כנ"ל. אולם, בכל זאת, בשביל למלא אחר החובות המוטלות עליו כיום — בגרמניה, במלאיה, בקפריסין, בקאניה ובמספר רב של מקומות-חניה קטנים יותר — צריך הצבא למנות כ־300.000 איש. באם תוספת-השכר אשר ה"ספר הלבן" של ממשלת בריטניה בעניני הגנה, שנתפרסם בפברואר תש"ז, הבטיח אותן — תוספות של 67.000.000 לירות שטרלינג לסה"כ של שכר כוחות-מוזוינים, (שמירושן עלית-שכר ב־20% בערך) לא תצליח למשוך אל שירות-סדיר 100.000

(* כונת הכותב — לטיפוח יחידות העתודה-המרכזית שבבריטניה שתהיינה מותאמות, ומוכנות-בכל-שעה, לתנועה מידית באויר אף למרחקים גדולים-מאוד. — המערה.

תמיהות, תמיהות, תמיהות בארה"ב...

כוחות אלה אל רמת-התועלת האופטימלית שבהם, עומדים לקצץ בשני שלישים את ה"קבוצה-העשירית לגייסות-המיוזי-חדים" שבגרמניה; ואילו ה"קבוצה" היחידה המוחזקת בתוך ארה"ב — ה"קבוצה ה"דד" — תקוצץ בלמעלה מרבע. נקל לתאר מה תהיה השפעת הדבר על רוחו, "מצבן הנפשי" ואוצר-הגסטיון של יחידות אלו. סיבה שבגללה קשה-ביותר להבין את טעמו של קיצוץ זה שמונה בעובדה כי לגייסות המיוזיחים" היתה נודעת תועלת-רבתי בכל סוג מסוגי-המלחמה שניתן לשערם: — החל ממלחמה "גרעינית" כל-מקפת ושלוחת-דרסן — וגמור בהתנגשויות מקומיות ומגובלות."

מתוך מאמר ראשי בעתון ה"ניו-יורק טיימס" רואה לתנות את מגמתם המשוונה של קיצוץ-הסכונן בחיל-הצבא של ארה"ב.

— — — הידיעות מחשיגנטון מספרות על קיצוץ חמור בעצמתם של הגייסות-מיוזיחים" של הצבא. גייסות אלה הגם יחידות בעלות אימון והכשרה גבוהים עד-מאוד. הן אומנו לפעולות במקרה של מלחמה, מאחרי קו-האויב; והן אורגנו משתגבשה, באיחור-זמן, ההכרה בכך מה גדול הוא הצורך לשים דגש-יותר במבצעי-גדיליה. המוסד-המרכזי-למודיעין של ממשלת ארה"ב העביר תחום-תפקיד זה לידי הצבא, והצבא — שפעל בענין זה במרץ ובמחשבה ברוכת-דמיון — גיבש ואימן גוף-צבאי המורכב מומחים ואנשי-מקצועות נועזים, שרבים הם אף שולטים בלשונות ארצות-אירופה השונות ובקיאים בשטחיהן ותנאיהן. ארגונם של גייסות מיוזיחים אלה נרצה בשעתו כאחד המעשים המבטיחים-ביותר, וכרוכי היומה וראית-הגולד, מזה כמה שנים. והנה עתה, לאחר שנות קיום מעטות בלבד ובדיוק כאשר מתקרבים

מה דעת הציבור באמריקה על מקצועי-הקצינות

מחשיב קצין את החובה על פני טובת-האישית; אין לציבור מושג ברור על תפקידו של כל אחד משלושת השירותים הלוחמים (חיל-הצבא, צי-המלחמה, חיל-האוויר); גישותיו של ציבור-אזרחי לגבי שירות צבאי מתבססת לרוב על מה שמסופר ע"י אנשים שנמצאו בשעתם בשירות — ופחותיה מזה החשיבות הנודעת לעתוננים, שבועונים, אלוטו וטלביזיה בהשפעה על גישות הציבור אל הכוחות-הצבאיים; רוב האזרחים פסלו את השירות-בצבא כמשלוח-יד מנימוקי שכר בלתי מספיק, מישטור, אפשרויות בלתי מספיקות לחיי משפחה ומיעוט יחסי של הזדמנויות-להתקדמות; חיל-האוויר הנו מקובל יותר על הציבור משני השירותים האחרים.

במשאל-באלוף שנערך זה-עתה השמע הציבור האמריקאי (שהנשאלים נבחרו לפי "חתך" ממוצע-סיפוס) את דעתו על מידת-הרצויה-ועדיף ש־19 משלוחי-יד שונים. משלח-ידו של קצין צבאי "קיבל" את המקום השביעי. הששה שהועדפו עליו היו: משפטן, כוהן, פרופסור-מכללה, מדען, רופא, מורה ב"ס. המדובר הוא בדתע מבוגרים. ואילו זעיר (גבריום) בגיל למטה מ־20 העמידו את מקצוע-הקצינות במקום הרביעי — מתוך "תיקו" עם מקצוע הפרופסור-במכללה.

בין ההערכות השונות ביחס למקצועי-קצינות שבאו לידי גילוי אנב משאל זה היו גם אלו: — לדעת 74% מהמבוגרים